

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Γιατί η Εκκλησία δεν μιλά για τον θάνατο της Παναγίας;

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το απόγευμα της Τρίτης 4 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία τελέστηκε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Σαρανταπόρου.

Κατά την ομιλία του ανέπτυξε το βαθύ θεολογικό περιεχόμενο του θεομητορικού μηνός Αυγούστου, επισημαίνοντας ότι η Εκκλησία αφιερώνει κάθε ημέρα του στο πανύμνητο πρόσωπο της Παναγίας, της Μητέρας του Θεού και μητέρας όλων των πιστών. Τόνισε ότι η Θεοτόκος είναι το πρόσωπο που «ένωσε τον Ουρανό με τη γη, τον Άκτιστο Θεό με το κτιστό πλάσμα», καθώς μέσα στην παρθενική της μήτρα πραγματοποιήθηκε το μέγα μυστήριο της θείας οικονομίας. Η «Κεχαριτωμένη» και ταπεινή Κόρη της Ναζαρέτ αξιώθηκε να γίνει η κατοικία του Υιού και Λόγου του Θεού και, μέσα από αυτή τη μοναδική δωρεά, η ανθρώπινη φύση αγιάστηκε και χαριτώθηκε.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην Κοίμηση της Θεοτόκου, υπογραμμίζοντας ότι η

Εκκλησία δεν ομιλεί για θάνατο, αλλά για κοίμηση. Όπως επισήμανε, στο πρόσωπό της κορυφώνεται η Καινή Διαθήκη και πραγματοποιούνται όλες οι προτυπώσεις και οι προφητείες της Παλαιάς. Το θεοδόχο σώμα της, που έγινε θρόνος της Θεότητας, δεν υπέστη τη φθορά του θανάτου, αλλά μετέστη στους ουρανούς, λαμβάνοντας τη δωρεά που της χάρισε ο Αναστημένος Υιός της. Με αυτόν τον τρόπο η Κοίμησή της γίνεται μαρτυρία ότι ο προορισμός του ανθρώπου δεν είναι ο θάνατος, αλλά η αιώνια ζωή κοντά στον Θεό.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ακόμη στο γεγονός ότι η Παναγία ήταν μία γυναίκα με την ίδια ανθρώπινη φύση που έχουν όλοι οι άνθρωποι, όμως η ταπείνωση, η καθαρότητα και η ολοκληρωτική υπακοή της στο θέλημα του Θεού την ανέδειξαν «Κεχαριτωμένη». Γι' αυτό ο Θεός «επέβλεψε» σε Εκείνη και μέσα από τα παρθενικά της σπλάχνα γεννήθηκε ασπόρως ο Υιός και Λόγος του Θεού. Αν και βίωσε τον ανείπωτο πόνο κάτω από τον Σταυρό, αξιώθηκε πρώτη να γευθεί τη χαρά της Αναστάσεως και να μεταστεί στις ουράνιες μονές του Υιού της, γι' αυτό και η Εκκλησία την τιμά ως Μητέρα της Ζωής.

Ερμηνεύοντας την ιερά εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, σημείωσε ότι αυτή

αποτυπώνει τη ζωντανή πίστη της Εκκλησίας. Η Παναγία αναπαύεται περιστοιχισμένη από τους Αγίους Αποστόλους, ενώ στο κέντρο ο Χριστός κρατά ως βρέφος την πανάγια ψυχή της Μητέρας Του. Η εικόνα αυτή φανερώνει ότι η Θεοτόκος εκοιμήθη, αλλά ως Μητέρα της Ζωής μετέστη στην αιώνια δόξα. Όπως το κενό μνημείο του Χριστού αποτελεί αδιάψευστη μαρτυρία της Αναστάσεως, έτσι και το κενό μνήμα της Παναγίας επιβεβαιώνει τη μετάστασή της στους ουρανούς και γίνεται ελπίδα για κάθε άνθρωπο που πορεύεται προς τη Βασιλεία του Θεού.

Αναφερόμενος στη σημασία των ημερών του Δεκαπενταυγούστου, κάλεσε τους πιστούς να προσέρχονται στις ιερές ακολουθίες, στους Παρακλητικούς Κανόνες και να αποθέτουν ενώπιον της Παναγίας τον πόνο, τη θλίψη, την ελπίδα, τη χαρά και κάθε προσδοκία της ζωής τους. Παράλληλα, τόνισε ότι η αληθινή τιμή προς το πρόσωπό της προϋποθέτει πνευματική ωριμότητα, αναζήτηση της Βασιλείας του Θεού και μίμηση της ζωής και των αρετών της, ώστε να οδηγεί κάθε πιστό στον Χριστό.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, προέτρεψε όλους να προετοιμαστούν για το

«Πάσχα του Καλοκαιριού», αφήνοντας την πνευματική ραθυμία και βαδίζοντας τον δρόμο της Εκκλησίας με εγρήγορση, προσευχή και μετάνοια. Υπογράμμισε ότι η ζωή της Εκκλησίας, η νηστεία, η εξομολόγηση και η συχνή μετοχή στη Θεία Κοινωνία αποτελούν την ασφαλή οδό για να αδειάσει ο άνθρωπος από τα πάθη, να γεμίσει από τη χάρη του Θεού και να γίνει «Παναγιομίμητος» και «Παναγιοσκέπαστος».

Ευχήθηκε, τέλος, η Παναγία να ευλογεί και να προστατεύει όλους τους πιστούς και τις οικογένειές τους, αξιώνοντάς τους να βιώνουν το μυστήριο της ζωής της και να πορεύονται με ελπίδα προς την εν Χριστώ ανάσταση.

